

عدالت برای زنان روس، روسیه مقابله با خشونت خانگی را آغاز می کند

عکس: [Liga Eglite](#)

جوی زیگوید نوشته:

دوم نوامبر 2014

ترجمه: فرخ نیک مرام

معرفی

در مارچ 2014 به روسیه سفر کردم. هدف در «کارگاه تبادل تخصص برابری جنسی ایالات متحده و روسیه» من به عنوان یک عضو میان گذاشتن تجربیات و راه‌های مقابله با خشونت علیه زنان بود. در طول این سفر یک ماهه، ملاقات‌هایی داشتم با نمایندگان سازمان‌های غیر دولتی، دانشگاه‌ها، دانشجویان کارشناسی، سازمان‌های مذهبی، سرپناه‌هایی که با سرمایه خصوصی و دولت محلی اداره می‌شدند و نیژنی نووگورود و مسکو، دونا - نا - روستوف ای درهای محلی و منطقه‌مقاماتی از بدنه دولت

در گفتگو با رهبران جوامع، موضوعات متعددی در مورد پاسخ روسیه به خشونت خانگی مطرح شد. نخست این که دولت روسیه به خوبی از کاستی‌های پلیس و سازمان‌های دولتی در پاسخ به خشونت خانگی آگاه است. دوم این که با وجود این کوتاهی‌ها موضوع خشونت خانگی در اجتماع در حال مطرح شدن است و منابع بیشتری در حال تخصیص برای حل این مشکل هستند. و در پایان این که، گیرند. در نتیجه‌ای زن ستیزی و نظام پدر سالاری را نادیده می‌محور نیستند و به شکل گسترده - های دولت به هیچ عنوان زن‌فعالیت در روسیه، نسبت به آمریکا بسیار منفرتر است و بسیاری از فعالان زنان بر این باورند که یک زن فمینیست به صورت فعال فمینیسم مفهوم با مردان ضدیت دارد. چنین مقاومتی در مقابل مفهوم برابری بین زن و مرد، کمک رساندن به قربانیان خشونت خانگی را بسیار دشوار کرده است. گام‌هایی که اکنون سیاست گذاران و فعالان در حال برداشتن آنها هستند باید در چارچوب نظام موجود یا به عبارتی غیبت هر گونه نظامی برای محافظت از زنان مورد بررسی قرار گیرند. این گام‌ها همچنین باید در چارچوب مسئولیت‌های روسیه در مقابل قوانین بین‌المللی دیده شوند. خشونت خانگی عزت انسانی را زیر پا می‌گذارد و تاثیرات ویرانگر فیزیکی، روانی و اجتماعی را برای قربانیان و خانواده به بار می‌آورد. حق زندگی و سلامت بدنی، حقوقی بنیادی هستند که از سوی قوانین بین‌المللی و قوانین حقوق بشری مورد حمایت قرار دارند. بر اساس این قوانین، دولت‌ها باید تمامی ابزار مثبت و منفی خود را به کار گیرند تا با خشونت خانگی در زندگی کنوانسیون امحای کلیه اشکال» خصوصی زنان مقابله نموده، امنیت و عزت انسانی آنان را مورد احترام و حمایت قرار دهند. روسیه به تواند، روسیه نمی‌«قوانین معاهدات کنوانسیون وین» آن پیوسته است. در نتیجه، بر اساس بند 18 و پروتوکل داوطلبانه «تبعیض علیه زنان کند که عنوان می «کنوانسیون امحای کلیه اشکال تبعیض علیه زنان» به شکلی عمل کند که هدف این معاهده زیر پا قرار بگیرد. بند دوم کمیته امحای» ها را محکوم کرده، از میان بردارند. علاوه بر این، پیشنهاد عمومی شماره 19ها باید تبعیض از سوی افراد و دولت‌دولت کنوانسیون امحای کلیه اشکال تبعیض» داند. بند سوم، خشونت بر اساس جنسیت را یکی از انواع جدی تبعیض می‌«تبعیض علیه زنان های لازم، از جمله قانون گذاری را برای اطمینان از توسعه و تمامی گام» ها باید کند که دولت مسئله را به این شکل خلاصه می «علیه زنان . بند پنجم این کنوانسیون»های بنیادی بر اساس برابری زن و مرد را بردارند پیشرفت اجتماعی زنان، با هدف تضمین حقوق بشر و آزادی نیز دولت‌ها را در مورد الگوهای اجتماعی و فرهنگی غلط مسئول می‌داند و از آنان انتظار دارد که برای مبارزه با آنان راه حل‌هایی بیابند. در نتیجه، روسیه بر اساس تعهدات بین‌المللی خود مسئول است که نه تنها از زنان در اجتماع، که در خلوت خانه، که خشونت خانگی در آن رخ می‌دهد حفاظت کند.

گسترده‌گی مشکل

دولت روسیه اطلاعات کاملی در مورد خشونت خانگی جمع آوری نمی‌کند. در نتیجه پیدا کردن میزان خشونت خانگی و خشونت جنسی که زنان روس از آن رنج می‌برند کار ساده‌ای نیست. با وجود همین کمبود اطلاعات، گزارش منتشر شده از سوی وزارت کشور روسیه نشان می‌دهد که دست کم یک نوع از خشونت در یک چهارم خانه‌های این کشور وجود دارد. مطالعات دیگر آمار را بسیار بالاتر نشان می‌دهند. در یک مطالعه که بر روی 2200 نفر در 50 شهر و شهرستان در روسیه انجام شد، 70 درصد زنان عنوان کردند که از سوی همسرانشان دست کم، مورد یکی از انواع خشونت (فیزیکی، جنسی، اقتصادی یا روانی) قرار دارند. 36 درصد از این زنان هم از آزار فیزیکی و هم از آزار روحی رنج می‌برند. هر ساله حدود 1400 زن به دست شوهران خود به قتل می‌رسند که این آمار دو سوم قتل عمد در روسیه را **حدوداً 36000 زن روس به صورت روزمره از گیرند**. دهد. نزدیک به 40 درصد از جرایم خشونت آمیز در خانواده انجام می‌تکلی می‌شود. **شوهرانشان کتک می‌خورند. احتمال کشته شدن زنان روس به دست همسرانشان 2.5 برابر بیشتر از این احتمال در آمریکا و 5** روسیه هفتمین «گروه بیست» در مورد کشورهای «رویترز - بنیاد تامپسون» در گزارش سال 2012 **برابر بیشتر از اروپای غربی است**. کشور نامناسب برای زنان بود. این مقام، روسیه را پایین تر از ترکیه و اندکی بالاتر از چین قرار می‌داد. قربانیان خشونت خانگی گزارش می‌دهند که با مشکلات زیادی برای دریافت کمک از پلیس رو به رو هستند. پلیس در بسیاری از موارد شکایت را نمی‌پذیرد، بررسی نمی‌کند یا بدون دلیل قانع کننده، از زدن اتهام به ضارب خودداری می‌کند، حتی اگر جرم به صورت واضح انجام شده باشد. پلیس معمولاً در این مسائل که از نظر آنان مسائل خانگی هستند مداخله نمی‌کنند و از زنان می‌خواهند که شکایت نکنند. کمیته ضد شکنجه سازمان ملل عنوان کرده است که بسیاری از افسران پلیس، پس از شنیدن شکایت زنان، از آنان می‌خواهند که با همسرانشان سازش کنند. اگر قربانی سازش کند، یا به نظر برسد که در حال سازش کردن است، شکایت باید بلافاصله کنار گذاشته شود. زمانی که تصمیم برای شکایت کردن و پیگیری قانونی تنها بر شانه‌های زن باشد، شوهر به زن بیشتر فشار می‌آورد که از شکایت صرف نظر کند. زنان نه تنها از سوی مردان مورد فشار قرار می‌گیرند، که در بیشتر موارد از نظر مالی نیز به آنان وابسته هستند و به جز خانه همسر جایی برای رفتن ندارند. اجتماع بر روی زنان فشار شدیدی وارد می‌کند که کیان خانواده را به هر قیمتی که شده حفظ کنند. در چنین شرایطی است که از هر 10 پرونده، 9 پرونده با سازش صوری بسته می‌شوند. احکام محافظت برای دور نگه داشتن ضارب از قربانی در سر تا سر جهان موفقیت‌های چشمگیری داشته‌اند، اما در قوانین روسیه هیچ ماده‌ای وجود ندارد که بر اساس آن قاضی بتواند مرد را از نزدیک شدن به زن منع کند. شاید نبودن چنین قوانینی دلیل این باشد که در روسیه خشونت خانگی به صورت مشخص در قانون تعریف و جرم انگاری نشده است. در روسیه دادگاه‌ها با استفاده از قوانین مربوط به ضرب و جرح پرونده‌های خشونت خانگی را مورد بررسی قرار می‌دهند. در عین حال، بسیاری از انواع خشونت در حوزه اختیارات دادستان قرار نمی‌گیرد. به این دلیل که خشونت خانگی معمولاً در چارچوب بند 112 (وارد کردن عمدی آسیب محدود)؛ بند 115 (وارد کردن عمدی آسیب‌های جزئی) و بند 116 (ضرب و جرح) در قوانین روسیه مورد دادرسی قرار می‌گیرند. تمامی این جرایم باید به صورت فردی مورد دادرسی قرار گیرند و برای دادرسی فردی لازم است که قربانی خود به دادگاه شکایت کند. در آن مرحله، قربانی خود باید نقش دادستان را بازی کند، چه دانش آن را داشته باشد و چه دانش آن را نداشته باشد و وکیل تسخیری برای این افراد در نظر گرفته نمی‌شود. همه این‌ها سبب می‌شوند که تعداد پرونده‌های خشونت خانگی که به دادرسی مناسب **های خشونت خانگی به دادگاه ارجاع داده بر اساس آمار خود وزارت کشور روسیه 97 درصد پرونده رسد بسیار اندک باشند**. می‌شوند.

در روسیه حدود چهل پناهگاه اضطراری برای زنان وجود دارد که اکثراً با بودجه دولت‌های محلی اداره می‌شوند. 97 درصد این پناهگاه‌ها بودجه خود را از شهرداری‌ها دریافت می‌کنند، پس بر اساس قوانین شهرداری‌ها تنها زنانی می‌توانند از این سرپناه‌ها استفاده کنند که باشند. تعداد اندکی از این اماکن تنها برای قربانیان خشونت خانگی طراحی شده‌اند و در «مهر ثبت سکونت» یا «پروویسکا» دارای تعداد اندکی از آنان کارکنان آموزش‌های لازم را برای برخورد با قربانیان خشونت خانگی دریافت کرده‌اند. متأسفانه این سرپناه‌ها که تنها خواب دارند برای جمعیت 140 میلیونی این کشور کافی نیستند. چند صد تخت

ها پره‌ای خود برای جمعیت 8 میلیونی شهر دارد، و هر شب تمامی این تخت‌خواب در سرپناه برای مقایسه، شهر نیویورک 2200 تخت هستند. با این که ممکن است تعدادی از کارکنان این سرپناه‌ها در روسیه، زنانی را بدون داشتن مهر لازم به مرکز خود راه دهند، سرپناه داشتن این زنان تنها به تصمیم این مسئولان بر می‌گردد، که در صورت لو رفتن موجب قطع بودجه از شهرداری می‌شود.

دولت روسیه خود اعتراف می‌کند که دارای تشکیلات گسترده و برنامه‌ای منظم برای مقابله با مسئله خشونت خانگی نیست و خود این شونده. خدمات به شدت کند که تعداد اندکی برنامه و فعالیت که در حال انجام هستند از سوی جامعه مدنی اداره می‌شود. دولت بیان می‌محدودند و بودجه لازم برای آنان وجود ندارد، از این رو، این پناهگاه‌ها به طور گسترده‌ای بر خدمات داوطلبانه تکیه دارند.

گام‌های آزمایشی برای تغییر

بر خلاف تصویر کلی که بسیار تاریک است، کور سوه‌ای امید نیز وجود دارد. در سال‌های اخیر افزایش اندکی در خدمات در سرپناه‌ها، برای قربانیان خشونت خانگی دیده شده است. با این که حدود چهل پناهگاه برای کشوری با 140 میلیون جمعیت بسیار اندک است، همین آمار نسبت به چند سال پیش که تنها 23 سرپناه در سر تا سر روسیه وجود داشت پیشرفت بزرگی است. بزرگترین مرکز بحران برای زنان و کودکان در کشور که دارای 80 تخت خواب است، در مارچ 2014 شروع به کار کرد. همچنین در ماه مارچ وزارتخانه محلی

، پایتخت نیژنی ناوگورود اعلام کرد که بودجه لازم برای راه اندازی سرپناهی با سه اتاق خواب در نیژگروفسکی منطقه «سیاست عمومی» این منطقه در نظر گرفته است. این مرکز نخستین پناهگاه برای قربانیان خشونت خانگی در روسیه است که در پنجمین شهر بزرگ روسیه شروع به کار می کند.

و نیژنی ناوگورود اند. در زمانی که ما درهای دولتی، توجه بیشتری به این مسئله نشان داده‌ها، از جمله رسانه در چند وقت اخیر رسانه ها مورد مصاحبه قرار گرفتند. بیشتر مقالات خبری بودیم، همراهان ما و میزبانان روس ما بارها از سوی رسانه دون - نا - روستوف بخش‌های تلویزیونی با نگاهی مثبت تولید شده اند و تلاش دارند که افکار عمومی را نسبت به این مسئله جدی آگاه کنند. این افزایش توجه مدیون کار مداوم فعالان اجتماعی برای آموزش و خدمات است، که با موانع بزرگ همراه بوده است. مانند آمریکا، قتل در میان زوج‌های معروف نیز توجه زیادی را به خود جلب کرده است.

گرد هم آمد تا ماری داوتیان و الکسی پارشین مهمترین گام شاید در طول سال 2013 برداشته شد که کارگروهی با مدیریت حقوقدانان، پیش نویسی برای قانونی فدرال در مورد خشونت خانگی را تهیه کند. علاوه بر این دو وکیل و وکلایی که تجربه زیادی در دادرسی‌های خصوصی و فعالیت‌های داوطلبانه در مورد مسائل خانواده داشتند، کار گروه شامل سایر وکلا، وکلای منطقه‌ای در مجلس دومای روسیه، نمایندگان وزارت کار و پلیس می‌شد.

این پیش نویس تمرکز بیشتری بر روی پیشگیری دارد تا مجازات، و بیشتر به دنبال راه حل‌های مدنی است تا دادرسی جزایی. در صورت تصویب برای نخستین بار احکام محافظت برای قربانیان، تا 18 ماه وجود خواهد داشت و قضات می‌توانند حکم دهند که ضارب اجازه ارتباط برقرار کردن با قربانی را نداشته باشد، مجوز داشتن اسلحه ضارب را لغو کنند، به ضارب دستور دهند که تمامی دارایی‌های قربانی را بازگرداند و از ضارب بخواهند که هزینه‌های زن، مثلا زمانی که زن مجبور به ترک خانه مشترک می‌شود، را پرداخت کند. آزاردهندگان و ضاربان تشویق خواهند شد که به صورت داوطلبانه در برنامه‌های بازپروری شرکت کنند. اگر ضارب از این کار سر باز بزند و همچنان به ها باید در سر تا سر بازپروری برای ضارب وجود ندارد و این برنامه‌ها اجباری خواهند شد. هم اکنون برنامه‌آزار قربانی ادامه دهد، این دوره کشور شروع شوند. هر منطقه‌ای موظف خواهد شد که سرپناهی برای این زنان داشته باشد. در صورت تصویب این پیش نویس، پی‌گیری قانون شخصی خشونت خانگی که بر اساس بندهای 115 و 116 قانون جزایی روسیه وجود داشت، کنار گذاشته شده و دادستان اختیار شورای «دادرسی این موارد را خواهد داشت. این پیش نویس در اوایل سال 2014 به وزارت کار ارائه شد. در جولای سال 2014، ها مسائل مختلف مربوط به پاسخ قانونی و اجتماعی به خشونت‌ای برگزار کرد که در آن جلسات ویژه «حقوق بشر ریاست جمهوری پیش نویس قانون را برای گفتگو ارائه کردند. پس از آن جلسه، شورا پیشنهاد کرد که دومای ایالتی داوتیان و پارشین خانگی مطرح شدند. این قانون را تصویب کند. این شورا همچنین به وزارت کار پیشنهاد کرد که عملکرد خدمات اجتماعی برای خشونت خانگی را بهبود بخشد و مراکز بحران بیشتری را بسازد. با این وجود، دومای روسیه هنوز در این زمینه فعالیتی نکرده است.

، به خصوص «کنوانسیون امحای کلیه اشکال تبعیض علیه زنان» این پیش نویس پیشرفتی خواهد بود برای اجرای تعهدات روسیه در برابر کافی نخواهد «کنوانسیون امحای کلیه اشکال تبعیض علیه زنان» بندهای 2 و 3. البته تصویب یک قانون برای هماهنگ کردن روسیه با تبعیض آمیزی که به مردان در صورت ارتکاب خشونت (روسیه باید سن و الگوهای فرهنگی و اجتماعی (a) و 5 f) بود. تحت بند 2) خانگی امنیت از مجازات یا بدنامی را می‌دهند از میان بردارد یا تغییر دهد.

در سال 2010، روسیه «کنوانسیون امحای کلیه اشکال تبعیض علیه زنان» در هنگام بیانات آخر روسیه در برابر کمیته چهل و ششمین گیری در برای کافی نبودن پاسخش به خشونت علیه زنان به شدت مورد انتقاد قرار گرفت و از آن کشور جدا خواسته شد که قانونی فرا مرکز جنسیت»، «مرکز آنا برای پیشگیری از خشونت» های غیر دولتی زیادی مانند مورد خشونت خانگی تصویب کند. سازمان های غیر دولتی زنان نیز گزارشی به این کمیته ارائه کردند. قرار بود امسال کنسرسیوم سازمان» و «شبکه دگرباشان جنسی»، «نوگورود ارائه دهد. پس از نوشتن پیش نویس، این پیش نویس بین «کنوانسیون امحای کلیه اشکال تبعیض علیه زنان» روسیه گزارش جدیدی به دولت و سازمان‌های غیر دولتی مورد گفتگو قرار گرفت و در آگوست 2014 به کمیته ارائه شد. این گزارش شامل یک پاراگراف است که دارد. بر اساس این پاراگراف، این پیش نویس از سوی قوه مجریه مورد بررسی و در دوما به صورت خلاصه به پیش نویس قانونی اشاره نویسد که این پیش‌نیز به آن پرداخته شده است. این پاراگراف می «شورای حقوق بشر» مورد گفتگو قرار گرفته است و در جلسه ویژه نویس در حال حاضر در حال تصحیح بیشتر با توجه به نظرات و بازخوردهای ارائه شده است. علاوه بر گزارش سال 2010، در فوریه برای نخستین بار به صورت مستقیم با دولت فدراسیون روسیه تماس «کنوانسیون امحای کلیه اشکال تبعیض علیه زنان» 2014، کمیته گرفت و از کمیته‌ها در پاسخ گویی به این مشکل ابراز نگرانی کرد. این تماس شاید به تسریع فعالیت‌های این دولت بیانجامد. این برقراری را نیز امضا کرده «کنوانسیون امحای کلیه اشکال تبعیض علیه زنان» ارتباط از آن سو بسیار قابل توجه است که روسیه پروتکل داوطلبانه است و این پروتکل به افراد اجازه می‌دهد که در مورد نقض حقوق زنان، از کشورها به کنوانسیون شکایت کنند. بر اساس ماده 6.2 این «کنوانسیون امحای کلیه اشکال تبعیض علیه زنان» پروتکل روسیه شش ماه زمان دارد که به این اتهامات پاسخ دهد. در صورتی که کمیته به این نتیجه برسد که کشور امضا کننده‌ای حقوق زنان را نقض کرده است، رای خود و پیشنهادات خود را به هر دو طرف (شاکای و کشور) ارائه خواهد کرد. پس از آن بر اساس ماده 7.4، روسیه شش ماه دیگر زمان دارد که به صورت کتبی پاسخ دهد و این پاسخ باید باشد. این کمیته ممکن است تحت بند 18 این کنوانسیون «شامل اطلاعات در مورد هر گونه فعالیت در سایه نظرات و پیشنهادات کمیته» روسیه را دعوت کند تا در جلسه اجباری اطلاعات بیشتری را در اختیار کمیته قرار دهد.

زنان، زنان و کودکان، یا فقط کودکان؟

اگرچه نظام پاسخ‌گویی به خشونت خانگی در روسیه چندان پیشرفته نیست، در زمینه کودکان مدل‌های موثری هم اکنون در آن کشور وجود دارد که شامل شبکه‌ای از ادارات، پناهگاه‌ها، انتقال محل زندگی و روشی همه‌جانبه برای پاسخ‌گویی به مشکلات کودکان می‌شود. این نظام بسیار شبیه به نظام پاسخ‌گویی به خشونت خانگی در ایالات متحده است.

(لبخند) وجود دارد که به عنوان بخشی از خدمات اجتماعی به کودکان زیر نظر «اولییکا» مرکز کودکانی به نام نیژنی نووگورود مثلا در مقامات شهرداری اداره می‌شود. این پناهگاه برای کودکانی ایجاد شده است که والدینشان در حال بازرسی هستند یا در بحران قرار دارند. در این سرپناه، روانشناس، هنر درمانی، پرستار، وسیله حمل و نقل برای به مدرسه بردن کودکان، اتاق بازی، امکانات زمین بازی، معلم های غیر دولتی فعالیت می‌ها و سازمان خصوصی برای تکالیف مدرسه و غیره وجود دارند. این سرپناه همراه با مقامات، مدارس، دادگاه کند. با وجود این‌تنها سازمان غیر دولتی شهر است که به قربانیان خشونت خانگی خدمات ارائه می‌«یژگروفسکی» کند. مرکز بحران زنان که بیشتر کارکنان این مرکز معتقدند که در بیشتر مواردی که به آنان مراجعه می‌شود خشونت خانگی نیز وجود دارد، این کارکنان در مورد خشونت خانگی با والدین یا با کودکان حرفی به میان نمی‌آورند. در واقع این مرکز منابع یا معرفی نامه‌های چندانی به والدین کودکان (قربانی و ضارب) ارائه نمی‌کند.

با آن که برنامه خوبروسیه برای کودکانی که مورد خشونت قرار می‌گیرند یا شاهد آن هستند موجب دلگرمی است، چارچوب محدود، «برنامه تبادل تجربیات در زمینه خشونت علیه زنان» کننده است. مثلا در این اختصاص داده شده به اصل مسئله خشونت خانگی نگران مرکز منابع محلی پیش» بیشتر با متخصصان خشونت علیه کودک برخورد کردیم تا متخصصان خشونت علیه زنان. همانگونه که بنیانگذار به وضوح اشاره کرد، گرفتن کمک مالی دولتی تنها با سخن گفتن در مورد زنان غیر ممکن بود، دون-نا - روستوف در «گیری از خشونت پس او مجبور شد که به صورت غیر مستقیم با سخن گفتن از کودکان و تاثیرات خشونت خانگی بر آنان درخواست کمک کند. این کار به عنوان راه حلی کوتاه مدت منطقی است و بهتر از آن است که هیچ کمکی دریافت نشود، اما مادر بودن یا نبودن یک زن نباید در گرفتن یا نگرفتن کمک برای نجات او از خشونت تاثیری داشته باشد.

نتیجه

برای این که پیشرفت واقعی حاصل شود، مسئله خشونت خانگی باید به صورت مستقیم و به عنوان مسئله‌ای مربوط به زنان مورد بحث قرار گیرد، نه به عنوان مسئله‌ای که غیر مستقیم بر سلامت کودکان تاثیر می‌گذارد. با آن که فعالان خشونت علیه زنان در روسیه تلاش زیادی کرده اند که این مسئله را به عنوان مسئله‌ای فمینیستی مطرح نکنند، تجربه ثابت کرده است که بهترین راه طولانی مدت برای مبارزه با این مشکل، به حرکت در آوردن و توانمندی زنان در چارچوب جنبشی فمینیستی در جامعه مدنی است. با قرار گرفتن پیش نویس قانون در ، به دلیل توافق «کنوانسیون امحای کلیه اشکال تبعیض علیه زنان» برابر دومای روسیه و باز شدن نخستین پرونده علیه روسیه در کمیته روسیه با پروتکل داوطلبانه، فشار روز افزونی بر روسیه وارد می‌آید که روش پاسخگویی خود به خشونت خانگی را تغییر دهد و خشونت علیه زنان را جدی تر بگیرد.